

Ο Μαραθώνιος από την ηρωίνη στο Καλλιμάρμαρο! Ο πρεζάκιας που έγινε πρωταθλητής!

/ [Γενικά Θέματα](#) / [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

24.000 δρομείς από 126 χώρες. Μια ιστορική, εξαιρετικά επίπονη διαδρομή. Ένας τερματισμός, που όποιος τον κατορθώσει, ισοδυναμεί με μικρό άθλο. Ένα μοναδικό στον κόσμο στάδιο. Μια χώρα περήφανη για την διοργάνωση αυτή. Μια Ιστορία, την οποία ο κάθε δρομέας ανιχνεύει σε κάθε βηματισμό του μέχρι το περίφημο Καλλιμάρμαρο. Αυτός είναι ο Αυθεντικός Μαραθώνιος της Αθήνας. Ο προχθεσινός ανέδειξε ένα σπουδαίο νικητή. Τον 37χρονο Παναγιώτη Καραΐσκο, ο οποίος νίκησε πρώτα τα ναρκωτικά στον μαραθώνιο της ζωής, πριν κερδίσει εκείνον της Αθήνας, για δεύτερη φορά τα τελευταία τρία χρόνια.

Οι λέξεις στη σημερινή στήλη σύρονται με μεγάλη δυσκολία. Τα δάκτυλα τρέμουν. Τα μάτια υγρά. Η καρδιά ριγεί. Η δύναμη της ψυχής αυτού του ανθρώπου και η τεράστια ζωογόνος προσφορά του αθλητισμού, ενώθηκαν για να προσφέρουν ένα σπουδαίο κατόρθωμα. Ένα κορυφαίο παράδειγμα προς μίμηση.

Το 2004, όταν οι Ολυμπιακοί Αγώνες γίνονταν στην Αθήνα, ο Παναγιώτης σε ηλικία 16 ετών εγκατέλειπε ποδόσφαιρο και τζούντο και ξεκινούσε τα ναρκωτικά.

«Ξεκίνησα με χασίς. Στην παρέα μου έκαναν χρήση ναρκωτικών. Σταδιακά ξεκίνησε η κατηφόρα», αφηγήθηκε ο ίδιος στο «Έθνος».

«Το επόμενο διάστημα ήταν εφιαλτικό. Το ένα λάθος έφερνε το άλλο. Το χασίς έφερε ecstasy και κοκαΐνη και από εκεί την ενδοφλέβια ηρωίνη. Η κατηφόρα δεν είχε τέλος» ομολογεί.

Το 2006, ένα βράδυ μαζί με άλλους τρεις φίλους του, έπεσαν σε μπλόκο της αστυνομίας. Φοβήθηκαν. Έκαναν αναστροφή, κίνησαν υποψίες και τους σταμάτησε η αστυνομία. Είχαν μαζί τους μεγάλη ποσότητα ναρκωτικών. Πέταξε το χασίς στο προαύλιο ενός σχολείου και άρχισε να τρέχει...

Ο Παναγιώτης συνελήφθη αργότερα. Ενόψει δικαστηρίου, συμφώνησε να ακούσει δικηγόρο και γονείς για να πάει στρατό ώστε να δείξει έμπρακτα τη στροφή του. Όμως, η ζωή στον στρατό δεν ήταν ιδανική. Όντας ήδη εξαρτημένος, δικτυώθηκε ενώ υπηρετούσε τη θητεία του στον Έβρο. Εκεί ξεκίνησε τη χρήση ηρωίνης.

Μετά από μια εφιαλτική πενταετία, μπήκε σε πρόγραμμα απεξάρτησης, βρήκε δουλειά και άρχισε ξανά το γυμναστήριο. Το 2012 βρέθηκε με την παρέα του στο Καλλιμάρμαρο ως θεατής και έβλεπε τους δρομείς που έκλαιγαν όταν τερμάτιζαν. «Σκέφτηκα τότε πως όλο αυτό που θα ζουν θα είναι πολύ δυνατό και πως θα ήταν ωραίο να το ζήσω και εγώ. Κάπως έτσι έκανα την πρώτη σκέψη να αγωνιστώ κάποτε σε μαραθώνιο», εξομολογείται.

Λίγους μήνες αργότερα, ένας φίλος του είπε πως γράφτηκε στο Μαραθώνιο του 2013 και ζήτησε τα στοιχεία του να τον γράψει κι εκείνον. Κάπως έτσι ανοίγει ο δρόμος της μεγάλης επιστροφής στο φως για τον Παναγιώτη...

Η πρώτη του εμπειρία σε μαραθώνιο ήταν γεμάτη πόνο. «Πίστευα πως είναι πολύ εύκολο να καλύψεις 42 χιλιόμετρα, ίσως επειδή έκανα τις μετακινήσεις μου με το ποδήλατο. Στον πρώτο αγώνα πέρασα δύσκολα. Είχα κράμπες, πονούσα παντού αλλά πείστηκα και έκανα χρόνο κάτω από 4 ώρες. Στον τερματισμό έκλαιγα σα μικρό παιδί. Εκεί συνειδητοποίησα πως μπορούσα να κάνω καλύτερα πράγματα και κυριολεκτικά απέκτησα στόχο ζωής», αφηγείται.

Τον Φεβρουάριο του 2014 πέρασε το κατώφλι του Πανελληνίου και σε ηλικία 26 ετών έβγαλε το πρώτο του αθλητικό δελτίο. Το Νοέμβριο του 2014 έτρεξε για δεύτερη φορά στο μαραθώνιο της Αθήνας και με χρόνο 2 ώρες και 47 λεπτά απέκτησε πολύ μεγάλη αυτοπεποίθηση.

Ο εφιάλτης, όμως, δεν είχε τελειώσει. Οι παλιές αμαρτίες τον κυνηγούσαν στα δικαστήρια. Η κατάληξη του ρεπορτάζ του «Έθνους» συγκλονίζει: «Αντιμετώπιζε

ποινή πολυετούς φυλάκισης. Στην απολογία του ενώπιον των έμπειρων δικαστών μίλησε η ψυχή του. Ο Παναγιώτης δεν έκρυψε τίποτα. Δεν ήταν απλά μία απολογία. Ήταν μία εξομολόγηση ενός νέου ανθρώπου που έκανε λάθη και βρήκε και πάλι το δρόμο του. Μίλησε για όλα. Έκανε σκληρή αυτοκριτική. Αποκάλυψε τα πάντα με ειλικρίνεια, χωρίς περιστροφές και με σεβασμό προς το δικαστήριο, τους γονείς του, όσους τον βοήθησαν, αλλά και για αυτούς που τον έμπλεξαν. Όταν τελείωσε την απολογία του οι δικαστές είχαν δακρύσει...».

Την ώρα που πολλοί ψάχνουν ήρωες σε ταινίες, αρκεί να κοιτάξουν δίπλα τους. Τρέχουν ανάμεσά μας τον μαραθώνιο της ζωής και μετά, κάποιιο τρέχουν και τον Αυθεντικό Μαραθώνιο. Ο Παναγιώτης πέρασε από το σκοτάδι του θανάτου στο φως της ζωής. Μέσα σε μια δεκαετία, κατάφερε από πρεζάκιας, που σερνόταν σε σκοτεινά μονοπάτια, να συμπεριληφθεί στην ελίτ των πρωταθλητών, που τρέχει σε λαμπερές λεωφόρους.

Σε αυτές τις στιγμές, που ο άνθρωπος αναζητά τη λύτρωση για να ξεφύγει από τις σκιές της ψυχής του, είναι που δίδει τις πιο σκληρές μάχες. Κι εκεί σημειώνει τις μεγαλύτερες νίκες!

Η παρέμβαση της Ελισάβετ Βασιλοπούλου στο «Μανιφέστο» περικλείει όλη την αξία της ιστορίας του: «Ο Παναγιώτης είναι το απόλυτο παράδειγμα προς μίμηση, είναι αυτό που πρέπει να φέρνει ο καθένας μας στο μυαλό του όταν νιώθει πως έχει φτάσει στο τέρμα της καταστροφής, όταν αισθάνεται πως δεν υπάρχει αύριο. Ξέρετε, καμιά φορά έχουμε ανάγκη πρότυπα, έχουμε ανάγκη να πιαστούμε από κάπου για να πάρουμε δύναμη και να αντέξουμε - και η ιστορία του Παναγιώτη βρυχάται δύναμης, κουράγιου και αξιοπρέπειας.

Στην εποχή των influencers, στην εποχή της δύναμης των social media, στην εποχή που ο καθένας στέφει τον εαυτό του παράδειγμα προς μίμηση, το λιγότερο που οφείλουμε να κάνουμε είναι να δώσουμε χώρο και χρόνο σε ανθρώπους όπως τον Παναγιώτη Καραίσκο».

phileneews.com